

[Formanden]

Mølgaard (DR) og Lis Starcke (DR) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen på fradragssiden.

(Beslutningsforslag nr. B 11).

Medlemmer af folketinget Arne Bjerregaard (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Inge Krogh (KrF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af ægtefæller.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

Redegørelse af statsministeren:

Formanden:

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, der har ønsket at fremsætte en redegørelse i henhold til forretningsordens § 19, stk. 4.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Da den nuværende regering trådte til efter valget, var vi klar over, at vi stod over for en meget vanskelig opgave.

Under valgkampen havde vi gjort det klart for befolkningen, at der skal bæres byrder, byrder, som alle kredse i befolkningen må være med til at bære.

Det kræver en fast holdning fra regering og folketing. Det kræver en fast holdning at rette op på de tab, Danmark har lidt i de år, krisen har stået på. Men først og fremmest kræver det stor forståelse hos alle de mennesker, der i den kommende tid må opleve, at deres levestandard bliver forringet.

Under valgkampen mærkede jeg i befolkningen en sådan forståelse. Jeg mener også, at valgresultatet er udtryk for dette.

Som alle husker, blev der hurtigt efter valget dannet en regering. Den fremlagde lige så hurtigt en række midlertidige stoplove, som skulle give en kort, men helt nødvendig frist til at udarbejde en mere omfattende og langsigtet lovgivning.

Regeringen har udnyttet den tilmålte tid dels til at drøfte problemerne med de organisationer, der repræsenterer de samfundsgrupper, der skal lægge ryg til, og

dels til at drøfte og forberede og udarbejde de love, som den økonomiske situation nødvendiggør.

Jeg kan med tilfredshed notere, at vi også har mødt stor forståelse i næsten alle de organisationer, vi har haft kontakt med.

Alle har nok haft særinteresser, der skulle varetages, og fra enkelte organisationer er der rejst stærk kritik mod dele af helhedsplanen, men hvad der som helhed er vort samfunds interesse, har man alligevel fuldt ud forstået.

På den baggrund ønsker vi i dag at forelægge folketinget vore planer for en flerårig helhedsplan. Den skal sikre en gradvis formindskelse af underskuddet på betalingsbalancen og samtidig forbedre beskæftigelsessituationen både gennem en styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne og gennem en videreførelse af beskæftigelsesplanerne i de kommende år.

Det er på en særdeles alvorlig baggrund, regeringen fremsætter disse forslag.

Siden vi greb ind i slutningen af juni, er udviklingen fortsat i et sådant spor, at en omfattende og flerårig indsats er nødvendig, hvis vi skal bevare vor handlefrihed med hensyn til valget af økonomisk-politiske indgreb.

Det dystre billede, der tegner sig for os, hvis vi ikke på afgørende punkter ændrer udviklingen, ser sådan ud:

Vi får i år et underskud på betalingsbalancen på op mod 15 mia kr. Det vil antagelig blive af nogenlunde samme størrelsesorden i 1980. Men i 1981 og de følgende år må vi regne med at underskuddet vil stige yderligere. Hertil kommer risikoen for nye, stærke prisstigninger på importen. Sker det, vil det yderligere forværre situationen.

Når vi ser det på baggrund af, at Danmarks gæld til udlandet ved udgangen af 1979 vil have passeret de 70 mia kr., tegner der sig et meget alvorligt perspektiv. Fortsætter gælden med at vokse med over 15 mia kr. om året – svarende til underskuddet på betalingsbalancen – vil vi meget hurtigt komme i en situation, hvor vi kan blive tvunget til at give betalingsbalancen en absolut førsteprioritet på bekostning af hensynet til produktion og beskæftigelse.

Den situation bør vi ikke bringe os i. Beskæftigelsesudsigterne er i forvejen alvorlige. Vi har ganske vist i år oplevet en glædelig